

eller mindre stationær anbringelse af campingvogne, både på egentlige campingpladser og uden for sådanne, til benyttelse i weekend'er og ferier. Campingvognen fungerer i disse tilfælde ganske som et fast sommerhus, og udlejning af areal til opstilling af en sådan campingvogn bør derfor i princippet være undergivet de samme regler, som gælder for udlejning af areal til opførelse af en fast sommerboelse. Uden bestemmelser med dette sigte kan man befrygte, at de foreslåede kontrolbestemmelser i stk. 1, nr. 1 og 2, blot vil forstærke tendensen til stationær anbringelse af campingvogne.

Hertil kommer, at de gældende bestemmelser i planlægningslovgivningen om camping ikke fuldt ud imødekommer behovet for kontrol med arealers anvendelse til camping.

Endelig vil bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, muliggøre, at de planlæggende myndigheder får et samlet overblik over campingpladsernes antal og beliggenhed og derigennem over behovet for at sikre yderligere arealer til dette formål.

Det foreslåede indseende med camping vil i øvrigt også være hensigtsmæssigt som led i bestræbelserne for, at nye campingpladser med tiden kan etableres på lejebasis på offentligt ejet jord.

Under hensyn hertil er det i stk. 1, nr. 3, foreslået, at ejeren eller brugeren af en ejendom skal have tilladelse efter loven til udleje af areal til camping, hvis udlejningen har erhvervsmæssig karakter eller strækker sig over et længere tidsrum end 4 uger. Da indehaveren af en egentlig campingplads normalt vil have det som sit hoved- eller bierhverv at udleje standpladser for campingvogne, vil i praksis enhver campingplads være omfattet af kravet om tilladelse, og det følger heraf, at en ejendom må forventes ikke at ville blive erhvervet med oprettelse af en campingplads for øje, medmindre udlejningstilladelsen kan opnås. For den ikke-erhvervsmæssige udleje af areal til camping skal lejemålet have en varighed af mere end 4 uger, for at udlejningstilladelse efter loven kræves. Det afgørende vil være lejemålets faktiske varighed og ikke blot den af parterne på forhånd aftalte varighed. Denne tidsmæssige begrænsning vil indebære, at ikke-erhvervsmæssig udlejning af areal til camping f. eks. for en enkelt familie i sommerferien ikke kræver tilladelse efter loven, ligesom f. eks. spejderlejr e. lign. kan etableres uden denne tilladelse.

En gennemførelse af de foreslåede bestemmelser om camping vil muliggøre ophævelse af bestemmelsen i naturfredningslovens § 43 om, at fredningsplanudvalgene skal godkende oprettelsen af campingpladser i det åbne land.

Ved de foreslåede bestemmelser i *stk. 2* udvides kravet om særlig tilladelse i 2 retninger.

For det første foreslås det, at tilladelse efter loven skal foreligge ved enhver udlejning, der er omfattet af stk. 1, når udlejningen foretages af et selskab eller en forening m. v. — altså uanset om udlejningen har erhvervsmæssig karakter og uanset lejemålets varighed. Forslaget herom skyldes i første række vanskeligheden ved at skelne mellem på den ene side erhvervsmæssig udlejning og på den anden side den virksomhed, der udføres af selskaber og foreninger m. v. ved udlejning til medlemmer eller til socialt vanskeligt stillede uden vederlag eller mod et vederlag, der ikke overstiger udgifterne. Det er imidlertid ikke hensigten at hindre oprettelsen af sådanne feriekolonier, men der må kunne fastsættes vilkår for tilladelsen til sikring af virksomhedens almennyttige karakter. Det skal fremhæves, at ejendomme, der ejes af det offentlige, f. eks. forsorgens feriekolonier og kommunale feriekolonier for børn, ikke er omfattet af de udvidede bestemmelser i stk. 2.

Dernæst indebærer bestemmelserne i stk. 2, at særlig tilladelse efter loven skal foreligge i alle tilfælde, hvor en erhvervsvirksomhed har ejendoms- eller brugsret over en ejendom og vil benytte ejendommen til ferieophold for de ansatte i virksomheden. Det er uden betydning, om erhvervsvirksomheden drives i selskabsform. Det synes rimeligt, at der i et vist omfang gives tilladelse også til oprettelse af sådanne kolonier, men der må i givet fald fastsættes betingelser med hensyn til kredsen af de personer, der kan benytte kolonien, og der bør næppe gives tilladelse til virksomheder med et meget stort antal ansatte.

Ved bestemmelserne i *stk. 3* indskrænkes omvendt kravet om særlig tilladelse. Det foreslås således, at udlejningstilladelse efter loven ikke skal indhentes af hverken hoteller og pensionater eller højskoler, kursuscentre o. lign. og videnskabelige institutioner, der stiller bolig til rådighed for videnskabsmænd under studieophold. Fritagelsen er dog ikke ubegrænset. Hvis der til virksomheden er knyttet huse eller hytter, der udlejes for mere end 5 nætter ad gangen, eller areal til camping, kræves tilladelse efter loven til denne udlejning. Denne begrænsning af fritagelsen vil være påkrævet for at hindre omgåelse af hovedreglerne i stk. 1.

Til § 2.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger tilsigtes der med lovforslaget tilvejebragt mulighed for en samlet afvejning af alle de samfundsmæssige hensyn, der vil gøre sig gældende i de enkelte tilfælde. Det er derfor skønnet påkrævet, at lovens admi-